

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

I УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Уставни основ за доношење овог закона садржан је у члану 97. Устава РС, и то у тачки 6, према којој Република Србија уређује и обезбеђује јединствено тржиште, правни положај привредних субјеката, систем обављања привредних и других делатности, монетарни, банкарски, девизни и царински систем, економске односе са иностранством и порески систем, тачки 9, према којој Република Србија уређује и обезбеђује одрживи развој и тачки 17, према којој Република Србија уређује и обезбеђује и друге односе од интереса за Републику Србију, у складу са Уставом РС.

II РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА И ЦИЉЕВИ КОЈИ СЕ ОСТВАРУЈУ

Стратегијом развоја енергетике Републике Србије коју је усвојила Народна скупштина („Службени гласник РС”, број 44/05), као један од пет приоритетних програма ове стратегије означен је „Други – усмерени Приоритет рационалне употребе квалитетних енергената и повећања енергетске ефикасности у производњи, дистрибуцији и коришћењу енергије код крајњих корисника енергетских услуга.”

И други значајни стратешки документи Републике Србије придају велики значај енергетској ефикасности и нужности спровођења конкретних активности у циљу њеног повећања.

Програм остваривања Стратегије развоја енергетике Републике Србије до 2015. године за период од 2007. до 2012. године („Службени гласник РС”, бр. 17/07, 73/07, 99/09 и 27/10), као акт којим се, пре свега, утврђују услови, начин и динамика остваривања Стратегије, енергетску ефикасност разматра у секторима производње, преношења и дистрибуције енергије и истовремено садржи посебан одељак о енергетској ефикасности у секторима потрошње енергије код крајњих корисника енергетских услуга.

Законом о енергетици („Службени гласник РС”, број 57/11) истакнут је значај енергетске ефикасности у секторима производње и потрошње енергије у оквиру дефинисане енергетске политике. За добијање енергетске дозволе и лиценце у сектору производње енергије овај закон уводи обавезу испуњавања прописа и критеријума енергетске ефикасности, али у сектору потрошње енергије не намеће конкретне обавезе потрошачима.

Међутим, појам рационалне употребе енергије није дефинисан Законом о енергетици, као ни другим законом или подзаконским актом донетим у Републици Србији, пре и након доношења тог закона.

То намеће потребу да се законом, по први пут, дефинишу и правно раздвоје појмови рационалне употребе енергије, ефикасног коришћења енергије, енергетске ефикасности и њеног повећања.

Стога, као и у циљу испуњења других услова, Програмом предвиђени правни оквир за повећање енергетске ефикасности обухвата и потребу неопходног доношења Закона о рационалној употреби енергије и пратеће подзаконске регулативе.

Према Програму, Законом о рационалној употреби енергије прописали би се стандарди потрошње енергије, увео принцип газдовања енергијом (менаџмент енергијом); створили законски услови за примену директива ЕУ у погледу енергетске ефикасности, омогућило увођење подстицајних мера за повећање енергетске ефикасности и формирање Фонда за енергетску ефикасност.

Уговором о оснивању Енергетске заједнице између Европске заједнице и Републике Албаније, Републике Бугарске, Босне и Херцеговине, Републике Хрватске, Бивше Југословенске Републике Македоније, Републике Црне Горе, Румуније, Републике Србије и Привремене мисије УН на Косову у складу са Резолуцијом 1244 Савета безбедности УН („Службени гласник РС”, број 62/06) проширено је подручје *acquis communautaire* Уговора потребом имплементације Директиве 2006/32/ЕС – о енергетској ефикасности у крајњој потрошњи и енергетским услугама; Директиве 2002/91/ЕС о енергетским својствима зграда и Директиве 92/75/ЕЕС које се односи на означавање енергетске класе апарата у домаћинству.

На основу Директиве 2006/32/ЕС – о енергетској ефикасности у крајњој потрошњи и енергетским услугама и по динамици предвиђеној Одлуком Министарског савета Енергетске заједнице број 2009/05/МС-Епс од 18. децембра 2009. године, Влада Републике Србије усвојила је Први акциони план за енергетску ефикасност Републике Србије.

Први Акциони план обухвата период од 2010. до 2012. године и утврђује средњи индикативни циљ за овај период на нивоу од 1.5% финалне домаће потрошње енергије у 2008. години (0.1254 мтое), односно укупни циљ од најмање 9% финалне потрошње енергије у деветој години примене Директиве. Циљ уштеде финалне енергије од 1,5% оствариће се реализацијом мера побољшања енергетске ефикасности у секторима: домаћинства и јавне и комерцијалне делатности (0.0235 Мтое), индустрије (0.0566 Мтое) и саобраћаја (0.0453 Мтое).

Спровођење мера које су потребне за постизање индикативног циља изискује мобилизацију значајних финансијских средстава, проширење активности државе у циљу побољшавања енергетске ефикасности и даљу либерализацију енергетског тржишта, нарочито на страни понуде енергетских услуга, као и развој јавно-приватног партнерства у области енергетске ефикасности.

Главни циљ Закона о рационалној употреби енергије јесте да се обезбеди и подржи рационално и одрживо коришћење енергије, чиме би се допринело сигурнијем снабдевању енергијом, повећању стопе запослености, конкурентности и заштити животне средине. Такви би се циљеви могли постићи успостављањем тржишта за услуге енергетске ефикасности, променом навика и понашања у вези коришћења енергије, реализацијом програма и пројеката повећања енергетске ефикасности и спровођењем дугорочних мера за повећање енергетске ефикасности.

Овај закон би требало да уведе минималне захтеве енергетске ефикасности, менаџмент енергијом за велике и јавне потрошаче енергије, обавезу вршења енергетских прегледа и остале одредбе које подстичу или намећу рационално коришћење енергије. Он би такође требало да створи регулаторни оквир за спровођење три директиве ЕУ, и то: Директива 2006/32/ЕС о енергетској ефикасности у крајњој потрошњи и енергетским услугама, Директива 2010/31 ЕУ о енергетским својствима зграда од 19. маја 2010. године и Директива 2010/30/ ЕУ од 19. маја 2010. године о означавању и информисању о потрошњи енергије стандардних производа и других енергетски значајних производа.

Полазећи од тога да је Директива 2002/91/ЕС о енергетским перформансама објеката замењена и укинута Директивом 2010/31 ЕУ о енергетским својствима зграда од 19. маја 2010. године, као и да је донета Директива 2010/30/ ЕУ од 19. маја 2010. године о означавању и информисању о потрошњи енергије стандардних производа и других енергетски значајних производа, Министарски савет Енергетске заједнице је Одлуком No 2010/02/МС/ЕнС од 24. септембра 2010. године упутио државе уговорнице на примену ових новоусвојених директива значајних за област рационалне употребе енергије.

Доношење посебног закона обезбедиће правни основ за оснивање Фонда за енергетску ефикасност.

Оснивање Фонда за енергетску ефикасност предвиђено је Стратегијом развоја енергетике Републике Србије коју је усвојила Народна скупштина („Службени гласник РС”, број 44/05) и Програмом остваривања Стратегије развоја енергетике Републике Србије до 2015. године за период од 2007. до 2012. године („Службени гласник РС”, бр. 17/07, 73/07, 99/09 и 27/10).

Овим актима, а нарочито Програмом остваривања Стратегије развоја енергетике Републике Србије, предвиђени су статус Фонда, његова делатност, извори средстава Фонда, намена и начин коришћења тих средстава. О свим тим питањима постигнута је сагласност министарства надлежног за област енергетике и других надлежних министарстава што је омогућило доношење наведених важећих аката енергетске политике.

С тим у вези, сматра се да је Фонд најефикаснији начин за прикупљање и пласирање средстава која би се користила у сврху финансирања или суфинансирања пројеката, програма и активности које за циљ имају ефикасније коришћење и рационалнију употребу енергије, а нарочито:

1. примену техничких мера у циљу ефикасније употребе енергије у секторима производње, преношења, дистрибуције и потрошње енергије,
2. увођење система менаџмента енергијом, у смислу:

- (1) израде програма и планова рационалне употребе енергије, нарочито за државне органе, органе аутономне покрајине и органе јединица локалне самоуправе;
- (2) спровођења енергетских прегледа објеката, производних процеса и услуга, нарочито за државне органе, органе аутономне покрајине и органе јединица локалне самоуправе;
- (3) других активности везаних за увођење система енергетског менаџмента.

3. изградњу система за комбиновану производњу топлотне и електричне енергије;
4. остале активности које за циљ имају ефикасније коришћење и рационалнију употребу енергије.

Корисници би могли да користе Фонд у циљу прибављања зајмова, донација, неповратних средстава, издавања гаранција и других облика јемства, на основу јавних конкурса.

Законом о енергетици образована је Агенција за енергетску ефикасност. Законом о рационалној употреби енергије ово тело добија низ конкретних задужења која, према њеном статусу посебне организације у систему државне управе, немају управно-правни карактер, али су значајна за спровођење Закона.

Након доношења раније важећег Закона о енергетици („Службени гласник РС”, број 84/04), правна регулатива у области рационалне употребе енергије први пут бива правно уређења Законом о планирању и изградњи („Службени гласник РС”, број 72/09, 81/09-исправка, 64/10-УС и 24/11). Међутим, одредбе тог закона односе се само на енергетска својства објеката високоградње чија се изградња врши на основу одредби тог закона.

Обзиром да је Закон о рационалној употреби енергије први општи правни акт, односно пропис којим би се на целовит начин и систематски начин уредила област рационалне употребе енергије, нису разматрана друга решења за правно уређивање ове области.

Доношење Закона о рационалној употреби енергије планирано је Програмом рада Владе за 2011. годину.

III ОБЈАШЊЕЊЕ ОСНОВНИХ ПРАВНИХ ИНСТИТУТА И ПОЈЕДИНАЧНИХ РЕШЕЊА

I. ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ (чл. 1 – 6.)

У овој глави одређују се предмет и циљеви закона, Такође, одређују се, начелно, одговорност и овлашћења министарства надлежног за послове енергетике и улога Агенције за енергетску ефикасност.

Исто тако у овој глави дефинишу се значајнији појмови коришћени у закону, а у циљу јаснијег и прецизнијег разумевања одредаба закона (члан 6).

II. ПОЛИТИКА РАЦИОНАЛНЕ И ЕФИКАСНЕ УПОТРЕБЕ ЕНЕРГИЈЕ (чл. 7 – 10.)

Основни акти којима се утврђује политика рационалне и ефикасне употребе енергије су Стратегија развоја енергетике Републике Србије; Програм остваривања Стратегије развоја енергетике Републике Србије; Акциони план за енергетску ефикасност Републике Србије и програми и планови рационалне употребе енергије обвезника система менаџмента енергијом.

Стратегија развоја енергетике Републике Србије и програм њеног остваривања припремају се и доносе у складу са Законом о енергетици.

Акциони план за енергетску ефикасност Републике Србије доноси Влада Републике Србије, за период од три године. Одредбом члана 9. одређен је и садржај овог акта. При томе, требало би имати у виду да се обавезом доношења овог акта поступа и по Директиви 2006/32/ЕС. Први акциони план за енергетску ефикасност (за период 2010-2012 година) Влада је усвојила у складу са Одлуком Министарског савета Енергетске заједнице број 2009/05/МС-Епс од 18. децембра 2009. године. Други и трећи Акциони план за енергетску ефикасност требало би усвојити до 2016. године, по динамици утврђеној наведеном одлуком и у складу са овим законом. Одредбом члана 10. Закона предвиђена је обавеза министарства надлежног за послове енергетике да подноси Влади извештај о спровођењу усвојеног Акционог плана сваке године у периоду важења Акционог плана.

III. СИСТЕМ МЕНАЏМЕНТА ЕНЕРГИЈОМ (чл. 11 – 38.)

Одредбе садржане у овој глави представљају централни део Закона. Према дефиницији садржаној у овом Закону, систем менаџмента енергијом је систем организованог управљања енергијом и обухвата најшири скуп регулаторних, организационих, подстицајних и техничких и других мера и активности, те организованог праћења и анализе потрошње енергије, које у оквирима својих надлежности, утврђују и спроводе органи државне управе, органи аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе и обвезници менаџмента енергијом.

У складу с тим, одредбама ове главе утврђују се:

- обвезници, односно учесници у систему менаџмента енергијом и обавезе које они имају (чл. 11-16);
- надлежности које у систему менаџмента енергијом имају министарство надлежно за послове енергетике и Агенција за енергетску ефикасност (чл. 13 – 15);
- садржај плана и програма рационалне употребе енергије као докумената које сачињавају, спроводе и подносе обвезници система менаџмента енергијом (чл. 17 – 19);
- обавеза именовања енергетских менаџера и енергетских сарадника код обвезника система менаџмента енергијом и потребни услови за обављање ових послова (чл. 20-21);
- овлашћења и услови за стицање и одузимање лиценце енергетског саветника; обавезе и овлашћења за вршење енергетских прегледа; садржај извештаја о енергетском прегледу; методологија за спровођење енергетског прегледа; конфликт интереса енергетског саветника (чл. 22 – 38).

IV. ОЗНАЧАВАЊЕ НИВОА И МИНИМАЛНИ ЗАХТЕВИ ЕНЕРГЕТСКЕ ЕФИКАСНОСТИ ПРОИЗВОДА И ЗГРАДА (чл. 39 – 58.)

Одлуком Министарског савета Енергетске заједнице број 2009/05/МС-Епс од 18. децембра 2009. године имплементација *acquis communautaire* у области енергетике проширена је и у односу на Директиву 92/75/ЕС о енергетском

означавању кућних уређаја и Директиву 2002/91/ЕС о енергетским перформансама објеката.

С тим у вези, требало би имати у виду да је Директива 2002/91/ЕС о енергетским перформансама објеката замењена и укинута Директивом 2010/31 ЕУ о енергетским својствима зграда од 19. маја 2010. године, као и да је донета Директива 2010/30/ ЕУ од 19. маја 2010. године о означавању и информисању о потрошњи енергије стандардних производа и других енергетски значајних производа, па је Министарски савет Енергетске заједнице Одлуком No 2010/02/МС/ЕнС од 24. септембра 2010. године упутио државе уговорнице на примену ових нових директива значајних за област рационалне употребе енергије.

1. Одредбама о енергетском означавању производа, (посебно кућних и других техничких уређаја) који за рад користе енергију имплементира се Директива 2010/30/ ЕУ. Ова директива подразумева и имплементацију низа делегираних уредби (поддиректива) од којих свака покрива одређену врсту уређаја за домаћинство:

- (1) Делегирана Уредба Комисије ЕУ број 1059/2010 која допуњује Директиву 2010/30/ЕУ у односу на енергетско означавање машина за прање судова у домаћинству;
- (2) Делегирана Уредба Комисије ЕУ број 1060/2010 која допуњује Директиву 2010/30/ЕУ у односу на енергетско означавање расхладних уређаја за домаћинство;
- (3) Делегирана Уредба Комисије ЕУ број 1061/2010 која допуњује Директиву 2010/30/ЕУ у односу на енергетско означавање машина за прање веша за домаћинство;
- (4) Делегирана Уредба Комисије ЕУ број 1062/2010 која допуњује Директиву 2010/30/ЕУ у односу на енергетско означавање телевизора;
- (5) Делегирана Уредба Комисије ЕУ број 626/2011 која допуњује Директиву 2010/30/ЕУ у односу на енергетско означавање климатизационих расхладних уређаја;
- (6) Директива 98/11/ЕС која допуњује Директиву 92/75/ЕЕС у односу на енергетско означавање кућних сијалица;
- (7) Директива 2002/40/ЕС која допуњује Директиву 92/75/ЕЕС у односу на енергетско означавање електричних пећница.

У овој глави Закона садржане су и одредбе о еко - дизајну производа. Појам еко - дизајна производа који користе енергију објашњен је у члану 6. овог Закона. Ради се о обавези да кућни и други технички уређаји који користе енергију могу бити стављени на тржиште само ако испуњавају услове еко дизајна (члан 41. Закона). Овим одредбама имплементира се Директива 2005/32/ЕС о успостављању оквира за дефинисање захтева за еко дизајном производа који користе енергију. Међутим одредба члана 41. овог закона примењивала би се тек са даном приступања Републике Србије Европској унији, због услова које би претходно требало испунити, што је наведено у члану 131. Закона.

2. Одредбама чл. 46 до 58. Закона утврђује се низ обавеза у погледу енергетске ефикасности зграда:

- испуњавање прописаних енергетских својстава зграда и на које зграде, према њиховој површини, се примењују одредбе о енергетским својствима;

- надлежност за прописивање дозвољених енергетских својстава нових, постојећих, односно реконструисаних зграда, зграда које су предмет веће енергетске санације, укључујући и зграде са скоро нултом потрошњом енергије;

- енергетски преглед као поступак у коме се утврђују енергетска својства зграда и овлашћење за вршење тог прегледа;

- које зграде (према титулару права својине или коришћења) подлежу обавези вршења енергетског прегледа;

- смисао, циљ и сврха вршења енергетског прегледа, сачињавања и подношења извештаја о енергетском прегледу и издавање сертификата о енергетским својствима зграде.

Закон о планирању и изградњи („Службени гласник РС”, број 72/09, 81/09 – исправка, 64/10 – УС и 24/11) садржи начелне одредбе о утврђивању енергетских својстава нових зграда, које би шире требало да се разраде подзаконским актом који доноси министар надлежан за послове грађевинарства.

Законом о рационалној употреби енергије допуњује се ова област ради целовите имплементације горе наведених директива ЕУ које се односе на енергетска својства зграда.

V. МИНИМАЛНИ ЗАХТЕВИ ЕНЕРГЕТСКЕ ЕФИКАСНОСТИ У ПРОИЗВОДЊИ, ПРЕНОШЕЊУ И ДИСТРИБУЦИЈИ ЕЛЕКТРИЧНЕ И ТОПЛОТНЕ ЕНЕРГИЈЕ И ИСПОРУЦИ ПРИРОДНОГ ГАСА (чл. 59 – 70.)

Овим законом потреба за регулисањем рационалне употребе енергије проширује се и на секторе производње, преношења и дистрибуције електричне и топлотне енергије и испоруке природног гаса.

Актом Владе ближе би се прописали минимални захтеви енергетске ефикасности за нова и ревитализована постројења односно системе за производњу, преношење и дистрибуцију електричне и топлотне енергије.

Законом којим се уређује област енергетике прописује се да је енергетска ефикасност један од критеријума који се узимају у обзир при издавању енергетске дозволе.

С тим у вези, указује се да је чланом 60. Нацрта закона предвиђено да се уз захтев за издавање енергетске дозволе за изградњу нових или реконструкцију постојећих постројења за производњу топлотне или електричне енергије сагоревањем фосилних односно обновљивих горива, прилаже елборат о енергетској ефикасности постројења који мора да садржи и техноекономску анализу повећања енергетског степена корисности постројења који би се остварио коришћењем комбиноване производње електричне и топлотне енергије.

Садржај и форму елабората о енергетској ефикасности постројења за производњу електричне или топлотне енергије прописује Министар.

Одредбама ове главе истиче се такође значај мерења и обрачуна потрошње електричне и топлотне енергије, најпре стога да се обезбеди рационална употреба енергије, односно њена уштеда и друго, подједнако значајно, да се обезбеди принцип да се наплата утрошене енергије врши према стварно измереној количини испоручене енергије, чиме се, једним делом, обезбеђује заштита потрошача.

VI. ОСТАЛИ ПОДСТИЦАЈИ ЗА ЕФИКАСНО КОРИШЋЕЊЕ ЕНЕРГИЈЕ (чл. 71-82.)

1. У постојећим актима енергетске политике подвучен је значај подстицаја за ефикасно коришћење енергије који би били уведени актима из области пореског и царинског система, као и подстицаја које би, у оквиру свог делокруга, могли да пропишу, односно уведу надлежни органи јединица локалне самоуправе.

До сада овакви подстицаји нису били увођени, иако је то било могуће према важећим прописима, на пример из области пореског система.

Овим законом предвиђа се могућност да надлежни органи аутономне покрајине или јединице локалне самоуправе актима које доносе утврде посебне финансијске и друге подстицаје за реализацију пројеката и других активности за ефикасно коришћење енергије, као и да могу оснивати сопствене фондове за ове намене. Такође, предвиђа се могућност утврђивања пореских, царинских и других олакшица за правна и физичка лица која примењују технологије и производе које доприносе ефикаснијем коришћењу енергије.

2. Одредбе чл. 77 и 78. овог Закона односе се на енергетску услугу, природу и садржај уговора о пружању енергетске услуге, што би такође требало да представља начин ефикасног коришћења и уштеде енергије, нарочито у јавном сектору.

Смисао пружања енергетске услуге, што би најчешће и по правилу чинило ESCO привредно друштво, јесте да се на најпогоднији начин, како за наручиоца тако и за извршиоца енергетских услуга, реше и уговором уреде питања примене савремене технологије у оквиру енергетске услуге, обезбеђивања средстава за пружање енергетске услуге и начин наплате средстава за извршену енергетску услугу.

3. Одредбе чл. 79 – 82. Закона односе се на рационално коришћење енергије и енергената у оквиру јавног транспорта.

VIII. ИНСПЕКЦИЈСКИ НАДЗОР (чл. 83 – 93.)

Имајући у виду да се Законом о рационалној употреби енергије уводи низ обавеза за привредна друштва, државне органе, органе јединица локалне самоуправе и друге институције јавног сектора у оквиру спровођења активности и мера обухваћених менаџментом енергије, неопходно је да се овим законом обезбеди и вршење надзора над спровођењем одредаба Закона.

Инспекцијски надзор врше инспектори за контролу спровођења система енергетског менаџмента и тржишна инспекција.

IX. КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ (чл. 94 – 103.)

Казнено-правна заштита предвиђена овим Законом обезбеђује се инкриминацијом кажњивих радњи или нечињења, која су прописана као привредни преступи и прекршаји.

X. ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ (чл. 104 – 110.)

Прелазним и завршним одредбама, како је то уобичајено, одређују се рокови за доношење подзаконских аката на основу овог Закона, рокови за испуњење обавеза обвезника менаџмента енергијом и ступање на снагу Закона. Закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику РС” и није било потребе да се ступање на снагу другачије уреди, у складу са Уставом.

Овим законом регулише се, по први пут, једна релативно нова и значајна материја која произлази из обавеза Републике Србије успостављених ратификованим међународним уговором из области енергетике, али пре свега представља циљ државе да обезбеди рационално газдовање и управљање енергијом и енергетским ресурсима и одржив развој земље.

То је захтевало да се сачини текст Нацрта закона са одредбама које би биле разумљиве и применљиве. Самим тим обим Закона требало би да буде одређен сходно циљевима и сврси која се постиже и потребом његове јасноће, што опредељује да законски текст буде краћи, са овлашћењима за доношење низа подзаконских аката, где год то представља рационално решење.

Овлашћења за доношење подзаконских аката подељена су на Владу или министарство надлежно за послове енергетике, као и друга министарства где је то било потребно.

Полазећи од тога, предвиђено је да по ступању Закона на снагу, отпочне процедура предлагања, то јест доношења подзаконских прописа које доноси Влада у оквиру свог делокруга (пет аката) и подзаконских аката у надлежности министра надлежног за послове енергетике и других министарстава (око седамнаест аката).

За доношење подзаконских аката предвиђени су различити рокови, при чему су се имала у виду питања која се њима уређују (обим и сложеност акта) и број тих аката. Највећи део подзаконских аката за спровођење овог закона донеће се у року од 18 месеци од дана ступања Закона на снагу.

Према одредбама чл. 34 и 37. Нацрта закона, лицензирање енергетских саветника, у вези са потребом и обавезом обављања енергетских прегледа зграда, захтева одређен период почев од ступања Закона на снагу (полагање испита за обављање послова енергетског саветника, потребно радно искуство) који износи најмање три године. Да би се превазишла таква ситуација и омогућило вршење енергетских прегледа објеката одмах по ступању Закона на снагу, тамо и када постоји потреба за тим прегледом, предложено је решење у члану 109. ст. 2 до 6. које је привременог карактера и којим се, у битним елементима, ничим не одступа од одредби чл. 34 и 37. Нацрта закона.

IV ПРОЦЕНА ФИНАНСИЈСКИХ СРЕДСТАВА ПОТРЕБНИХ ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ЗАКОНА

За спровођење овог Закона потребно је обезбедити додатна средства у буџету Републике Србије.

У табели која следи приказана су средства која би требало да буду ангажована за запошљавање четири државна службеника у Министарству за инфраструктуру и енергетику, чија ће радна места бити непосредно везана за спровођење и примену одредаба Закона.

Средства за њихово запошљавање обезбеђена су у Буџету Републике Србије за 2011. годину.

Међутим, требало би имати у виду да се одредбама Закона успоставља инспекција енергетског менаџмента, што захтева запошљавање 8 до 10 државних службеника (инспектора), јер постојеће инспекције Министарства не могу покривати ову врсту инспекцијског надзора. О величини потребних средстава за запошљавање инспектора за сада се није могуће изјаснити, али та средства би требало свакако планирати у Буџету Републике Србије за 2012. годину.